

תת"ע 10990/11/22 - חיימ ברגר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10990-11-22 מדינת ישראל ני' ברגר
תיק חיזוני: 61123684773

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרתית זוכוביץקי-אוריה**
מבקש חיימ ברגר
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 15.12.2022.

1. המבוקש קיבל דוי"ח מסווג הזמןה לדין שמספרו 61123684773 המיחס לו עבירה שבוצעה ביום 04.09.2021 של כניסה בדרך לא בהתאם להוראות תמרור 402, בנגדו לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. ביום הדיון אליו זמן, לא התיאצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 500 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבוקש הוא נעדר מהדיון כיוון שלא קיבל הודעה על תאריך הדיון.

4. המשיבה צרפה לתגובה אישור מסירה על פי נשלחה למבוקש הזמןה לדין באמצעות דואר רשמי וזהת כתובתו הרשומה של המבוקש במשרד הפנים ודבר הדואר חזר בציון ההערה"העתיק מקום מגורי למען לא ידוע" בתאריך 11.10.2022.

5. לעניין עיות הדין טענה המשיבה, כי לא הונחה תשתיית שאכן ייגרם צזה, למבוקש. זאת אף בהינתן העובדה כי בית המשפט הטיל על המבוקש, לפנים משורת הדיון, אך את הקנס המקורי.

דין והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידוחות על הסף בשל כך. לעומת מנגנון הבדיקה את הבקשה לגופה.
עמוד 1

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המליך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. דברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, נוכחות זו דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. בכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

9. כאשר הנאשם הזמין לדין כדין ואין מתיצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) להחסד פ קובע כי הנאשם שאינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד ממשני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו וה坦אי השני הוא כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 29.12.09) בו נקבע כי:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. העדר התיציבות של אדם בדיון אליו זמן כדי עלול להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, שם שארע בענייננו. משכך היה, הנintel הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול נדרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת הזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבוקש

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעלייהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשולם קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאילו הומצאה דין גם בלי חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

משהווכ כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא בדיון, רואים אותו כמו שהגיע למעןו תוך 15 ימים מיום שנשלחה (עפ"ת ב"ש) 47513-02-17 **بولנד נ' מדינת ישראל**, (פורסם ב公报 21.05.17), עפ"ת (ח') 18-67571-03-18, **אפטשיין נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 25.04.18), רע"פ 106/15 עוזד קרייב נ' מדינת ישראל

(פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 19-02-62391 סטי' נ' מדינת ישראל(לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חקמת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

12. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את הודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורך לתגובה המשיבה, דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה במשרד הפנים של המבקש "תכלת מרדי 5/7 ירושלים 943611", והוחזר בציון הערכה "העתיק מקום מגורי למعلن לא ידוע".

13. המבקש לא יכול להוכיח כי אין מדובר בכתובתו הרשומה במשרד הפנים ביום עיתוי העבירה ואף לא עמד בנטול הנדרש להוכיח כי הוא מקבל דבריו דואר לכתובת זו באופן סביר ועל כן לא עמד בנטול להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין הומצאה לבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו לדין.

אם קיים חשש לעייפות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהוא דרוש לשם מניעת עייפות דין (רע"פ 17/6165 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).

15. כלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעייפות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).

16. המבקש לא כפר בעבירה. כמו כן העונש שהוטל על המבקש, תוך שנקלה בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו חורג מהענישה הנוגעת בעבירות בהן הורשע המבקש, אלא שהוא ניתן לפנים משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש.

לפיכך, אני סבורה כי יגרם לנאים עייפות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מצירות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 ממרץ 2023, בהעדר הצדדים.

